

Recensie: Anna ★★★***

Kinepolis Antwerpen
dinsdag 30 juli 2019

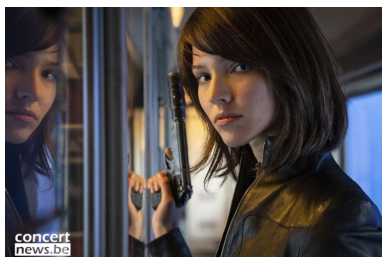

foto © Belga Films

Recensie:

De plot twist te veel (en eigenlijk twee volgens ons) levert de spionage-actiefilm Anna op. In die zin dat de zoveelste wending in het verhaal rond de spion Anna die voor de Russische geheime dienst KGB werkt ons op den duur danig op de heupen begon te werken. Ook omdat regisseur Luc Besson dan steevast kiest om een paar maanden terug te gaan in de tijd. De vele tijdsprongen en de verschillende standpunten waaruit hetzelfde verhaal verteld wordt, maakt de film totaal ongeloofwaardig, los van de al erg van de pot gerukte actiescènes waarin Anna M ('De M staat voor Moskou, hoe origineel!' aldus haar opdrachtgeefster Olga) bijvoorbeeld bijna een gans restaurant omlegt op enkele minuten tijd terwijl het wapen dat ze meekreeg niet eens werkte. Wél konden we de sneer richting modiefotografen smaken die meer tijd vragen van modellen dan oorspronkelijk ingepland en worden die fotografen geportretteerd als figuren die (onder invloed) overenthousiast en narcistisch zijn en met hun ego's in geen tijd de kamer vullen (en de sfeer doen omslaan). Ook managers die te laat zijn op de afspraak, waar je eigenlijk niet gek veel aan hebt omdat ze erg chaotisch durven zijn, worden heerlijk door de mangel gehaald. Wanneer een opdracht tijdens haar dubbelleven in het gedrang dreigt te komen omdat een shoot uitloopt, geraakt Anna's geduld op en bewerkt ze de voorgevel van de fotograaf in kwestie. Letterlijk zien we dus girl power in deze film. Al blijken vrouwen zich ook naar de top te werken in een organisatie en daar ook wat duistere complotten voor over te hebben.

Alles wat Anna M (neergezet door een verrukkelijke Sasha Luss die ook uit de kleren gaat in de film) uiteindelijk wil is vrijheid. Vrijheid die ze nooit gehad heeft in haar leven, ook niet met haar laatste vriendje Petyr (Alexander Petrov) die het een geweldig plan vond om met enkele vrienden een oude man in elkaar te slaan, in de kofferbak te steken en zo naar de bank te rijden zodat ie met zijn kredietkaart een grote som geld zou kunnen afhalen. Probleem: meneer heeft dat bedrag niet op zijn rekening staan en de politie zit achter het gezelschap aan. Anna's vriendje kan samen met haar vluchten wat een heerlijke achtervolgingscène oplevert in de straten van Moskou, zal in hun appartement aankomen en niet veel tijd krijgen om zich klaar te maken om met haar vriend te vluchten. Wat blijkt? Een agent van de KGB zit op een stoel naast de deur en schiet haar vriend neer. Ze krijgt de keuze: ofwel sterven ofwel voor de KGB werken, een jaar militaire opleiding krijgen en daarna 4 jaar veldwerk. Daarna zal ze vrij zijn, een valse belofte want de meeste spionnen halen die 4 jaar niet en het hoofd van de KGB Vassiliev (Eric Godon) zal al snel de puntjes op de i zetten: hun naam wordt bij de lijst van andere gesneuvelden gekerfd wanneer ze dood zijn. Kortom: levend een carrière beëindigen bij de KGB zit er dus niet in. Om een opdracht in Parijs binnen te halen, gaat Anna undercover matroesjka poppen verkopen op de markt in Moskou. Daar wordt ze 'toevallig' ontdekt door een talent scouts. Zo belandt ze in het modewereldje en de lichtstad waar ze in de fashion industrie figuurlijk de moordvrouw mag spelen en voor de KGB die term letterlijk mag invullen, te zien in een heerlijke montage op de tonen van 'Need you tonight' van INXS. Verder komen ook 'La donna è mobile' van Verdi en 'Pump up the jam' van Technotronic langs in de soundtrack die best wel ok is.

Anna voegt ook wat filosofie toe aan deze prent. Op het einde stelt Anna wanneer ze uit haar rol wil stappen dat elke vrouw als een matroesjka pop is. Onder elke pop

schuilt een andere vrouw. Ofwel: ze hebben verschillende gedaantes, maar de kleinste pop vormt wel de kern van elke vrouw en net naar die kern is ze zelf aan het zoeken bij zichzelf. Verder worden er quotes van Kasparov en Dostojevski gedropt in de film net als een fragment uit Tsjechovs 'De meeuw', het lievelingsstuk van Olga (Helen Mirren), wellicht ook omdat het om theater in theater gaat (waarbij parallellen getrokken kunnen worden met een dubbelleven leiden als spion). Anna zal er een lesbische relatie op nahouden met de babbelzieke Franse Maud (Lera Abova) in het modewereldje om zo mannen op een afstand te kunnen houden. In se voelt ze zowel iets voor Alexander (Luke Evans), haar collega bij de KGB als het hoofd van de CIA Leonard Miller (Cillian Murphy) waarmee ze de lakens deelt.

Uiteindelijk spreekt ze met beide mannen af in het park terwijl de Russische geheime en de Amerikaanse inlichtingendienst het reilen en zeilen in het oog houden wat tot een zeer explosieve situatie leidt waarbij enkel Anna de sleutel lijkt te hebben om de zaak te ontmynen, door het onmogelijke te vragen: haar vrijheid, al is die misschien maar voor zes maanden gegarandeerd!

< Bert Hertogs >